

Пет песама – Милана Ступић

ДИСТИНКЦИЈЕ

Где ћеш ми за лепоту –
таквим те очима не гледам.

Забадаш очњак у биће
што тек се у загрљај
створило.

Помешали смо светове
у којим љубав не значи исто.

Брзо смо до смрти дотерали,
немушти од неподударних
страсти.

НЕДОРЕЧ

Свако је ћутећи
сковао своју лаж –
из нехата.

Смејући се
сасекô сопствену бол
и страх.

Кришом затворио врата
за којим навикнут сам
сања из нехата.

Свако је у тишини
на гласно своје не дам
росио оком извини.
Извини и знам.

АПРИЛ

Светлећи срп
у меку поноћ
уроњен;
хладан и огољен
живом белином
од сунца
такнут предео.

Прерано скинута
кора са убоја,
под кожом
скривен кут
из кога бео пуп
мирише на све стране
никнуо из ината
из позлеђене ране.

НЕЖНОСТ

У бездан
сва ова пролазност
да се сруши,
да будем душа
у твојој души,
и кост
твог очњака,
и мост
кроз твоје сопство,
једино да су ми ропство
лептири у твојим
рукама.

ГОРДОСТ

На сузу наличиш –
прокапала ти душа.
Ко свемир звучиш –
можеш ли да докучиш
Почело?

Шта ли те попело
тако високо
да се суновратиш
себи у смрт?

Што носиш раздрт
тај осмех
кô стари оковратник,
испошћен већ,
а отмен?

Коме си омен:
исон и суза?
Коме си омен:
злотвор и муза?
Опор и поштен –
неосвећен,
а обећао опрост.

Чим те разосећао
тај или та,
чије си руке
пустио под ребра
себи?

За кол'ко сребра
паде, анђеле,
што су ти
вилинске руке
такнуле сломљена ребра?

За кол'ко сребра
на сузу наличиш,
кô свемир звучиш?
Можеш ли да докучиш
шта те је потргало?

О ПЕСНИКИЊИ

Милана Ступић рођена је 1983. године у Прибоју на Лиму. Дипломирала на Одсеку за српски језик и књижевност на Универзитету у Источном Сарајеву. Живи и ради у Штрпцима (Рудо, РС, БиХ). До сада објавила две збирке поезије „Песме“ (2015) и „Дроздање“ (2019).